

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

A tanács tagjai: dr. Kárpáti Zoltán a tanács elnöke
dr. Fekete Ildikó előadó bíró
dr. Kovács Ákos bíró

A felperes:
Képviselője: dr. Kamondi Mónika ügyvéd

Az alperes: Baranya Megyei Kormányhivatal

Képviselője: jogtanácsos

Más perbeli személyek neve és perbeli állása:

Alperesi beavatkozó:

Képviselője: Dr. Halmos Ügyvédi Iroda
(ügyintéző:)

A per tárgya: kisajátítási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperesi beavatkozó (84. sorszám)

A jogerős határozatot hozó bíróság és határozatának száma:

Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
8.K.27.376/2013/81.

Rendelkező rész

A Kúria a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.376/2013/81. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria az alperesi beavatkozót, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes kérelmére az alperes a 2013. szeptember 20. napján kelt BAB/5/385-34/2013. számú, a

BAB/5/386-35/2013. számú és a BAB/5/387-43/2013. számú határozataival kisajátította az alperesi beavatkozó tulajdonában álló ingatlanok meghatározott térmértékű részeit a Magyar Állam javára, közlekedési infrastruktúra fejlesztés céljára. A kisajátításra az -as gyorsforgalmi út számú főút jelű út közötti szakasza építése érdekében volt szükség. Az alperes a kisajátított ingatlanrészek forgalmi értéke és a hátramaradt ingatlanrész forgalmi értékcsökkenése miatt kártalanítási összegeket állapított meg a beavatkozó részére. Az ingatlanokon levő növényekért járó kártalanítási összeget is meghatározta.

A kereset és ellenkérelem

- [2] A felperes keresetében az alperes határozatainak felülvizsgálatát és megváltoztatását kérte akként, hogy az általa eredetileg felajánlott kártalanítási összegekre szállítsa le a bíróság a teljes kártalanítási összegeket. Hivatkozott arra, hogy dr. H Cs igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő véleményében az összehasonlító adatokon alapuló módszerrel az igénybe venni kívánt föld forgalmi értékek meghatározása során indokolatlanul mellőzte a szakvéleményekből a 10-es, 11-es, 12-es és 13-as, valamint a 17., 18., 19. és 20. számú ingatlanokat, valamint vitatta a P M korábbi tulajdonos által szolgáltatott adatokat figyelemmel arra, hogy ezeket az adásvételi szerződéseket a területen spekulációs beruházási céllal kötötte meg P M vevőként. Hivatkozott arra, hogy a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Kstv.) 9. § (3) bekezdésében foglaltak megsértésre kerültek, mivel az igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő az összehasonlító módszer alkalmazása során összehasonlításra nem alkalmas ingatlanok forgalmi értékének az alapul vételével állapította meg a kártalanítási összeget. Vitatta a zöld növényzet összegének megállapítására kirendelt K F mezőgazdasági igazságügyi szakértő véleményének megalapozottságát is. Állította, hogy a szakvélemény szakmailag nem megalapozott és a kártalanítási összeg rendkívül eltűzött. Összességében a Kstv. 1.§-ának, 9. § (1), (2) és (3) bekezdésének, továbbá a 16/2010.(XI.8.) KK véleményben foglaltak sérelmére hivatkozott, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 177. §-ának megsértésére is. A bíróság a kereseteket egyesítve bírálta el és leszögezte, hogy a felperes csak az ingatlan forgalmi értékét és az értékcsökkenés mértékét, valamint a növényzetért megállapított kártalanítási összeget tette vitássá.
- [3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, a határozatában foglaltakat fenntartotta.

A bíróság ítélete

- [4] A bíróság a felperes keresetét nagyobb részt alaptalannak értékelte, azonban a határozatokat részben megváltoztatva a növényzetért megállapított összegeket 3.424.080 forintról 2.126.607 forintra; 2.394.260 forintról 1.166.717 forintra; 1.904.460 forintról 1.536.091 forintra; 3.689.760 forintról 3.307.028 forintra és 1.886.900 forintról 1.208.152 forintra szállította le. Ezt meghaladóan a kereseteket elutasította. Ítéletének indokolásában a Kstv. 9. § (1) és (3) bekezdésére, valamint a Legfelsőbb Bíróság 16/2010.KK vélemény 1. és 4. pontjában, továbbá a Ptk. 177. § (1) bekezdésében foglaltakra hivatkozott. A peres eljárás során a P Z igazságügyi szakértőt rendelte ki, aki helyszíni szemlét tartott és a NAV illetékkiszabó osztályától kért forgalmi összehasonlító adatokat. A perben kirendelt igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő szakvéleményét előterjesztette, azt a peres felek észrevételére pontosította, az általuk feltett kérdésekre és észrevételekre érdemben válaszolt. A bíróság álláspontja szerint a felperes alaptalanul kifogásolta a szakértő által felhasznált adatok összehasonlításra való alkalmasságát. A szakértő által felhasznált valamennyi adat összehasonlításra alkalmas volt, hiszen a szakértő széles körben és huzamosabb ideig fennálló értékeket vett figyelembe. Nem volt egyetlen eseti konjunkturális ár sem. A szakértői vélemény elegendő mennyiségű hiteles összehasonlító adaton alapult. Ezek átlagára pedig mindenképpen a valós forgalmi érték meghatározására alkalmas módszer, amelyet a bírói gyakorlat is elfogadott. A

szakvéleményből az is megállapítható volt, hogy az ingatlanárak növekedése nem eseti, hanem tartós konjunktúra következménye. A bíróság álláspontja szerint a szakértő a Kstv. 9. § (3) bekezdés a) pontjában foglalt összehasonlításra alkalmas ingatlanok összehasonlításakor, átlagolásakor, a saját szakértői tapasztalatait és a korrekciós tényezőket is figyelembe véve helyesen járt el. A felperes által megjelölt jogszabálysértést az alperes egyik határozata esetében sem követte el. Megállapította a bíróság, hogy a perben beszerzett szakvélemény és a közigazgatási eljárásban beszerzett szakvélemény között nem túl jelentős eltérés az összehasonlító adatok átlagolásából és abból következett, hogy a perszakértő az összehasonlító adatok közül néhányat - helyesen - nem vett figyelembe. A felperes által felajánlott kártalanítási összeg rendkívül alacsony volt, nem tükrözte az ingatlan valós forgalmi értékét. Minderre tekintettel a bíróság a szakértő kiegészített és pontosított véleményét - amely mentes volt a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban Pp.) 182. § (3) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól - aggálytalannak értékelte és ítélezése alapjául elfogadta.

- [5] Leszögezte a bíróság, hogy miután az ingatlanforgalmi szakértő a közigazgatási hatósági eljárás során eljárta dr. H Cs igazságügyi szakértői véleményénél is magasabb összegben állapította meg a beavatkozónak járó kártalanítási összegeket, a felperes pedig bizonyítási kötelezettsége ellenére egyéb bizonyítékot nem ajánlott fel, ezért e vonatkozásban a felperes keresete nem foghatott helyt. A beavatkozó perindításának hiányában pedig a bíróság a kisajátított ingatlanok értéke és a visszamaradt terület rész értékcsökkenése miatt az alperes által megállapított kártalanítási összegeket felemelni nem tudta (Pp. 215. §).
- [6] A bíróság a növényzetért járó kártalanítás tekintetében a felperes indítványára A K mezőgazdasági szakértőt rendelte ki, akit a szakértői vélemény előterjesztését követően a szakvélemény adása alól felmentett, mivel a szakvélemény nem tartalmazott megfelelő indokolást, a szakértő nem írta le a módszerét és a felek által feltett kérdésekre sem adott megfelelő választ. A kiegészített szakvélemény is a Pp. 182. § (3) bekezdésbeli hibákkal és hiányosságokkal bírt, azt egyik fél sem fogadta el, ezért a szakértő alkalmatlan szakvéleményét a bíróság mellőzte. Ezt követően a felperes indítványára dr. K T igazságügyi szakértőt rendelte ki. Ezen szakértő részletes, mindenre kiterjedő szakvéleményt terjesztett elő, a peres felek észrevételeire kiegészítő szakértői véleményében kimerítő, adekvát válaszokat adott. Alap-szakvéleményében megjelölte a szakértői módszerét, azt a kiegészítő szakvéleményében pontosította. A bíróság felhívására megindokolta, hogy K F igazságügyi szakértő szakvéleményétől miért és mekkora mértékben tér el. Részletesen megjelölte, hogy milyen dokumentumokat használt fel. Idézte a vonatkozó általános és eseti hatósági előírásokat, a magyar szabványokat, termékszabványokat, műszaki- és pénzügyi irányelveket, ajánlásokat, tervezési, kivitelezési és üzemeltetési előírásokat, irányelveket, segédleteket, ajánlásokat, árjegyzékeket, katalógusokat, KSH adatokat, valamint a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara Agrártudományi Szakbizottsága állásfoglalását a gyümölcsfák értékelésének általános szabályairól. Rögzítette a szakértői véleményben a vizsgálati metodikát, az eszközöket és eljárásokat, valamint a módszereket és ismertetette a gyümölcsfák esetében az értékelés általános szabályait, valamint az irányelvet, a szakértői vélemény függelékében feltüntette. Helyszíni szemlét tartott, részletesen leírta az ingatlant és annak környezetét, számba vette a gyümölcsfákat a növényállományt, szakvéleményében feltüntette a statisztikai adatokat is. Külön az egyes gyümölcsfajták vonatkozásában részletezte a hozamszámítást és átlagtermés, valamint termésátlagárakat. A kiegészített szakértői véleményben pedig részletes választ adott az észrevételt tevő peres felek kérdéseire és módosította is eredeti szakértői véleményét. Az így korrigált és kiegészített szakértői véleményt a bíróság elfogadta, az mentes volt a Pp. 182. § (3) bekezdésben írt hibáktól és hiányosságoktól. A felperes a szakértői véleményben foglaltakat aggálytalannak tartotta és elfogadta, az alperes és az alperesi beavatkozó azonban továbbra is vitatta azt. Ezeket a kifogásokat a bíróság alaptalannak értékelte és ezt meg is indokolta. Figyelemmel arra, hogy K F szakértői véleményét és az arra alapított határozat rendelkezéseit megalapozatlannak találta, és

miután a perben kirendelt mezőgazdasági szakértő szakértői véleményét elfogadta, a bíróság a beavatkozónak a növényzet utáni kártalanítási összegeket a szakértői véleményben foglaltaknak megfelelően leszállította.

- [7] Utalt arra a bíróság, hogy döntése folytán a felperes 81%-ban pervesztes, 19%-ban pedig pernyertes lett, ehhez igazította a perköltség, valamint a viselendő kereseti illeték összegét is.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [8] A jogerős ítélet ellen az alperesi beavatkozó nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását, másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat utasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1), (2) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését, III. fejezet XXVII. cikket, a Pp. 206. § (1) bekezdését, 164. § (1) bekezdését, 177. § (1) bekezdését, 178. § (1) bekezdését, 13. § (1) bekezdés e) pontját, a Ptk. 177. § (1) bekezdését és a Kstv. 9. § (1) és (3) bekezdését. Álláspontja szerint a kereset megalapozottsága a perben kirendelt szakértő szakvéleményéből nem állapítható meg, a felperes a beszerzett szakvéleménnyel bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, így megalapozatlan a jogerős ítélet. Kifogásolta, hogy a bíróság a rendelkezésre álló tényeket és bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelte, az a logika szabályainak sem felel meg, így téves következtetésre jutott a keresetnek történő részbeni helyt adással, ezért alapvetően a Pp. 206. § (1) bekezdés sérelmére hivatkozott. Eljárási szabálysértésként kifogásolta, hogy a perben kirendelt dr. K T kertészeti és mezőgazdasági szakértő elfogult arra tekintettel, hogy megszegte a NISZK Etikai kódex 23. §-át, mivel szakvéleménye elkészítésekor nem bizonyult pártatlan szakértőnek akkor, amikor a beavatkozó számára érthetetlenül a felperesi érdekeket előtérbe helyezve „kinyilvánította azon véleményét”, hogy a visszamaradt területek kisajátítása szerinte ok nélkül történt, az ellenérték kifizetése közpénzek terhére történt, ezért különösen elítélendő. Ezen véleménynyilvánítással sérült az Alaptörvény XIII. cikkének (1) és (2) bekezdése, XXVIII. cikkének (1) bekezdése. Álláspontja szerint az ügy érdemi elbírálására lényegi kihatással bír, így az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezi, ha a bíróság a fél tiltakozását (elfogultsági kifogását) a Pp 178. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó Pp. 13. § (1) bekezdés e) pontja alapján nem veszi figyelembe. A szakértő idézett „véleménynyilvánításával” olyan irányt szabott - a beavatkozó által feltételezeten - szakvéleményének, hogy a kártalanítás összege csökkenjen, így tőle tárgyilagos szakvélemény nem volt várható. Hivatkozott arra, hogy iratellenes azon megállapítás, hogy K F igazságügyi szakértő a közigazgatási eljárásban nem adott számot az általa alkalmazott metodikáról. A beavatkozó a Pp. 182. § (3) bekezdésének megsértésére abban a körben hivatkozott, hogy az eljáró bíróság a jogerős ítélet alapjául aggályos és korábban beszerzett szakvéleménnyel nagyobb részben ellentétes mezőgazdasági szakvélemény alapján állapította meg a perrel érintett ingatlanok tekintetében a növényzetért járó kártalanítási összeget. A beavatkozó álláspontja szerint szükség lett volna K F igazságügyi szakértő részére az észrevételezés biztosítására a szakértői álláspontok közötti ellentmondások közötti feloldására, figyelemmel arra is, hogy a szakértői, módszertani irányelvek ezen területen sem állnak rendelkezésre, így a jogkereső polgár ki van téve gyakorlatilag egy-egy szakértő szinte ellenőrizhetetlen szakmai álláspontjának. Kifogásolta, hogy a perben kirendelt szakértő nem teljes körűen és nem ellenőrizhető módon adott választ a beavatkozó által felvetett kérdésekre. Álláspontja szerint sérti a mérlegelési szabályokat a bíróság, amennyiben a beszerzett szakértői véleményeket úgy veszi értékelés és mérlegelés alá, hogy a perben kirendelt szakértő véleményezheti a korábban eljáró szakértő véleményét, míg az utóbbi szakértő perbevezetése elmarad. Kifogásolta, hogy dr. K T szakvéleménye nem adott választ arra, hogy miért nem alkalmazta az 50%-os pozitív értékcorrekciót, miért alkalmazta a 15%-os „ökölszabály” szerinti levonást, miért 5 éves átlagárát használt a kisajátítás időpontjában érvényes árak helyett, miért nem alkalmazta a szakirodalmi

átlaghozamokat és miért nem értékelte a dísznövényeket és miért fogadta el a felperes által kifogásolt értéket. Hangsúlyozta, hogy a kisajátítással érintett ingatlan felperes általi birtokbavétele több mint egy éve megtörtént, az építési munkát elvégezték, a terület nem körbekerített, gyakorlatilag a senkiföldje, gondozatlan és állapota folyamatosan romlik. A növényzet jelenleg sem számosságában, sem állapotában nem tükrözi a kisajátításkori valós értéket, azonban a kisajátítást elszenvedő javára a kisajátítás időpontjában fennálló érték alapján kell a kártalanítási összeget megállapítani. Nem vitathatóan a perben kirendelt mezőgazdasági szakértő évekkel a kisajátítást követően adta meg szakvéleményét. Hangsúlyozta, hogy az Alaptörvény szerint a kisajátítás a teljes kárt kell, hogy kompenzálja, feltételtől nem tehető függővé és a tulajdonelvonással egyidejűleg szükséges nyújtani. Jelen esetben a teljes kártalanítás sérült a fentebb kifejtettek alapján.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [9] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [10] A Kúria álláspontja szerint a bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást és abból az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le.
- [11] Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Pp. 270. § (2) bekezdése és 272. § (2) bekezdése értelmében kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.
- [12] Az általánosan kialakult és következetes legfelsőbb bírósági - kúriai gyakorlat szerint, ha a felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélettel megállapított tényállást, vagyis azt sérelmezi, hogy a bíróság a tényállást a Pp. 206. §-ának megsértésével állapította meg, a jogerős ítélet érintésének csakis akkor van helye, ha a tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte, és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz. Nem állapítható meg azonban jogszabálysértés akkor, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja. A Pp. 206. §-a szerinti szabad bírói mérlegeléssel megállapított tényállás - ha az nem iratellenes vagy logikátlan - felülvizsgálata nem lehet eredményes. A felülvizsgálati eljárásban ugyanis felülmérlegelésnek a Pp. 275. § (1) bekezdése szerint nincs helye. Nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincs-e nyilvánvalóan helytelen következtetés.
- [13] A felülvizsgálati kérelem tartalmából kitűnően az alperesi beavatkozó lényegében a perben kirendelt dr. K T igazságügyi szakértő szakvéleményében foglaltakat támadta, annak figyelembe vételét és értékelését kifogásolta, amely a növényzet tekintetében a kártalanítási összeg leszállítását eredményezte. A Kúria nem tartotta megalapozottnak az alperesi beavatkozónak a szakértői véleménnyel szemben felhozott aggályait és kifogásait. A bíróság a jogerős ítélet indokolásában a Pp. 221. § (1) bekezdésének megfelelő megokolását adta mérlegelési tevékenységének. Részletesen ismertette a szakértői vélemény jellemzőit, tartalmát, elfogadásának okát és körülményeit. Kétségtelen, hogy a szakvéleményben foglaltak a növényzet tekintetében a kártalanítási összeg csökkentésének következményét vonták maguk után. Ezen tény azonban önmagában nem tette a szakvéleményt hiányossá, homályossá, ellentmondásossá, aggályossá, nem kérdőjelezte meg elfogadhatóságát. Az alperesi beavatkozó emiatt keletkezett sérelme - a szakértői vélemény megfelelő alátámasztottságára tekintettel - nem eredményezte a kisajátítás okozta alaptörvénybeli elvek sérelmét és a Kstv. 9. § (1) és (3) bekezdésének megsértését sem.
- [14] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a bíróság a szakértői bizonyításra vonatkozó Pp. 177-183. §-beli rendelkezéseknek eleget tett, azok betartásával járt el. Az alperesi beavatkozó által a szakértő

elfogultságára vonatkozó kifogás nem volt értelmezhető, így megalapozottnak tekinthető sem, nem követett el a bíróság eljárási szabálysértést akkor, amikor a szakértőt erre hivatkozással az eljárásból nem zárta ki. Az alperesi beavatkozó nem szolgáltatott olyan bizonyítékkal, amely alátámasztotta volna azon állítását, hogy a szakértőtől az ügy tárgyilagossága megítélése nem várható el.

- [15] A Kúria álláspontja szerint a bíróság a szakértői bizonyítás lefolytatásakor a Pp. szakértői bizonyításra vonatkozó speciális előírásainak, továbbá általános szabályaival jár el. Nincs arra nézve kötelező szabály, hogy a perben kirendelt igazságügyi szakértőt a közigazgatási eljárásban igénybe vett szakértővel szembesíteni kell, álláspontjukat a perben ütköztetni kell oly módon, hogy ne csak a perbeli szakértő minősítse a közigazgatási eljárásban készült szakvéleményt, hanem a közigazgatási eljárásbeli szakértő is minősíthesse a perben kirendelt szakértő szakvéleményét. A bíróság eljárása emiatt sem volt jogszabálysértőnek tekinthető. Kiemeli a Kúria, hogy a bíróság döntésének meghozatalakor a rendelkezésére állt valamennyi bizonyíték - így szakértői vélemény - figyelembe vételével, értékelésével és mérlegelésével jár el, így a bíróság feladata a rendelkezésére álló szakvélemények ütköztetése és azokból a meggyőződése szerinti következtetés levonása. A Kúria e tekintetben sem észlelt a jogerős ítéletben okszerűtlen, ellentmondásos, jogszabályba ütköző érvelést. Kiemelést érdemel, hogy a bíróság a peres eljárás során elsőként kirendelt mezőgazdasági szakértő véleményét azért mellőzte, mert azt nem tartotta megalapozottnak, megfelelően indokoltnak, nem volt mentes a Pp. 182. § (3) bekezdésben írt hibáktól és hiányosságoktól. Annak alkalmatlanná minősítését követően beszerzett újabb igazságügyi szakértői véleményt is hasonló módon, körültekintően vizsgálta és értékelte a bíróság és ezáltal megalapozottan jutott azon következtetésre, hogy az aggálytalanul elfogadható ítéletképzése alapjául, azzal a Kúria is egyetértett, a bíróság ezzel kapcsolatos okfejtését osztotta. A szakvélemény a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem volt aggályosnak tekinthető és mellőzésére, az abban foglaltak kétségbevonására elfogadható okot vagy indokot a peres eljárás során az alperesi beavatkozó sem hozott fel.
- [16] Minderre tekintettel a Kúria álláspontja szerint a szakértői véleményen alapuló jogerős ítélet nem volt jogszabálysértőnek tekinthető a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben, ezért azt a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [17] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp.274.§ (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.
- [18] A felülvizsgálati eljárásban a peres feleknek igazolt perköltsége nem merült fel, ezért arról a Kúriának rendelkezni nem kellett.
- [19] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerinti felülvizsgálati eljárási illeték viselésére az alperesi beavatkozó a Pp. 270. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdés és 83. § (1) bekezdésnek megfelelően, a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében köteles.

Budapest, 2016. október 18.

Dr. Kárpáti Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó sk. előadó bíró,
Kovács Ákos sk. bíró

Dr.

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

